

pars Suevorum & Isidi sacrificat. Vid. Magnum Bochartum in *Canaan* lib. I. Cap. XXIII. β multas esse Germanorum voces & nomina, quæ Phœniciam & Ægyptiam linguam sapiunt, velut *Man* sive Mannus ab Ægyptiorum *Mennes*; *Æstar* vel *Easter* Saxonum Deæ nomen a Phœnicio *Astartes*; *Tamyris* a תמר; *Emf*/thermæ ad Lonam, a נמנ, & quæ id genus sexcenta sunt alia. γ. Germanicam linguam habere aliquid commune cum Persica. Qua de re videri potest Cl. Lipsius ep. XLIV. *Centurie III. ad Belgas.* Adeo ut *Nasua* forte dictus sit, quasi κατ' ἐξοχην princeps. Sed hæc aliquando curatius examinabimus.

XVIII.

Et quid difficultatis, quæso, est in hac nostra sententia? si enim V. Cimberiorum ad Rhenum comitum, haut dubie a NASUÆ fratre *Cimberio* familiam ducentium, memoria adhuc reliqua; si *Duraciorum*, quos in Pictonibus numerat Cæsar lib. VIII. *comment. de bello Gall.* cap. IV. gens, nostra adhuc ætate, viget; cur non idem de NASUÆ stirpe nomineque dicamus? Accedit VI. auctoritas eruditorum inque Germanorum antiquitatibus versatissimorum Virorum: Franciscus Hottomannus J.C. in ad locum commentariis p. m. 345. non dubito, inquit, NASUAM dici, qui nunc NASSAVIUS: & *Cimbream*, qui nunc *Zimber*. Nicodemus Frischlinus Historicus, & Poëta eximius:

*At Nassovaum vivit adhuc decus,
Surgens Adolfo Casare & ultimo*

A Na-